

navn, eller hvem det er, har lov til at stene kvinder.

Jeg går imod stening af kvinder, også i et »Iran for iranerne«. Det samme med kvindelig omskæring. Det samme med en række andre ting. Jeg er fuldstændig ligeglad, hvad folk i Iran mener om stening af kvinder. Jeg er imod det. Jeg vil arbejde imod det, og jeg vil kæmpe imod det. Jeg afviser kulturrelativismen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne til B 99, fru Bodil Kornbek.

Bodil Kornbek (KRF):

Har starthjælpen haft den fornødne effekt? Har starthjælpen fra dag et hjulpet indvandrere og flygtninge ud af det, som hr. Flemming Oppfeldt tidligere kaldte indvandrerproletariatet? For det var jo hensigterne med indførelsen af starthjælpen og ændringerne i loven om aktiv socialpolitik. Mit svar er: Nej, det har ikke haft den fornødne effekt.

Det vidste vi jo egentlig også godt den ikke ville have, for vi har været her før. I 1999 prøvede den daværende regering med en lavere introduktionsydelse, og selv om den trods alt blev højere end den nuværende starthjælp, viste det sig umuligt for familierne at få hverdagen til at hænge sammen. Det resulterede i sidste ende i, at det blev nødvendigt at supplere op til de enkelte familier ude i kommunerne. Så hvorfor står vi her nu igen?

Jeg vil godt tillade mig at anfægte regeringens bagvedliggende teori om, at en lavere ydelse er lig med en nemmere adgang til arbejdsmarkedet. Hele systemet skulle angiveligt være designet til aktivitet fra dag et og understøtte, at flere flyttede sig fra en passiv forsørgelse til en aktiv beskæftigelse.

Kl. 17.15

Jamen regeringen glemmer, at vi fortsat har et arbejdsmarked, hvor nyankomne ikke har specielt let ved at få et arbejde og finde fodfæste her. Så kan motivationen jo ellers være god nok.

Ministeren siger i sin tale, at det er vigtigt at motivere til at komme i arbejde, og at det at blive integreret i det danske samfund også hænger meget sammen med det at være på arbejdsmarkedet. Jeg er enig i dette. Men jeg er bare ikke enig i midlet her.

Der bliver allerede nu fra kommuner, organisationer og institutioner samt fra frivillige og flygtningene selv påpeget en del problemer med

de lave rådighedsbeløb. Et af de mest frustrerende for alle involverede parter er den kompensation, som mange kommuner må gå ind og yde.

I flere kommuner har stramningerne allerede givet ekstra arbejdsbyrde til sagsbehandlerne på grund af de mange henvendelser, for de meget lave rådighedsbeløb har betydet, at modtagere af starthjælpen må bevilges ekstra hjælp til selv ganske beskedne enkeltudgifter såsom vintertøj til børn.

I oktober sidste år afslørede en rundspørge, at hver tredje kommune havde indstillet sig på at skulle betale enten et ekstra kontant tilskud eller dække regningen for større udskrivninger.

Statsministeren har selv flere gange udtalt, at vi skal gøre mere for at hjælpe den gruppe, som har svært ved at finde fodfæste i samfundet og på arbejdsmarkedet. Og jeg citerer: vel at mærke ikke ved at gøre dem til hjælpeløse klienter.

Og jeg er enig. Men det nuværende system placerer da i høj grad de mennesker, der befinder sig på starthjælpen, i en klientrolle, hvor deres afhængighed af det sociale system tydeliggøres på en uværdig måde, når de skal bede sagsbehandleren om penge til at betale vintertøj til deres børn for eller ydelse til at være i fodboldklub.

En anden problemstilling er den vanskelige boligjagt, som ikke bliver nemmere af, at sagsbehandleren eller den enkelte selv skal ud og finde en endnu billigere bolig. Dette er blot de kortsigtede problemer.

Men hvad bliver de langsigtede, og hvor langt vil regeringen gå, før der gribes ind? I sidste ende drejer det sig om, hvad der giver den bedste integration. Med den nuværende løsning synes jeg, at regeringen sætter integrationen på højkant for en politik, som man har afprøvet før og ikke mindst fundet for let.

Er det virkelig det værd bare for at sende et signal til omverdenen om, at Danmarks gader ikke flyder med mælk og honning?

I hele dette spil om økonomi bliver de helt store tabere børnene. Venstre understreger i sit oplæg om bedre vilkår for samfundets udsatte grupper, at alle børn har krav på at opleve en god barndom. Gælder det også børn af de svage indvandrer- og flygtningegrupper? Som loven er nu, ydes der kun starthjælp til en familie indtil barn nummer to, hvilket må betyde, at regeringen mener, man har samme udgifter, om man som familie har to eller fire børn.

Desuden forstår jeg ikke, hvordan det kan være økonomisk billigere at være forsørger, når